

Моята Декларация на Шуман

Есе

Ние сме децата на бъдещето. Деца на България. Деца на Европа. Деца на света. Щастливи сме, че имаме свободата да пътуваме, да опознаваме, да се обединяваме, да изповядваме европейските и общочовешките ценности. Но тази свобода, на която се радваме сега, се е зародила отдавна и десетки, стотици личности в Европа са отдали енергията и живота си в името на идеята за обединена Европа. Историята не трябва да се забравя. Тя трябва да се помни, да се анализира, да се изговаря такава, каквато е. Но тя трябва и да се дописва. Днес ние, младите, пишем Новата история на Европа. И, сигурна съм, че тя ще е по-щастлива от старата. Тръгвам назад във времето:

1945 год. – 1959 год. – начало на сътрудничеството;

1960 год. – 1969 год. – икономически растеж;

1970 год. – 1979 год. – разширяване;

1980 год. – 1989 год. – падането на Берлинската стена;

1990 год. – 1999 год. – Европа без граници;

2000 год. – 2009 год. – ново разширяване;

2010 год. – 2021 год. – време на предизвикателства; войни; пандемия - COVID 19.

През 1950 година на 9-ти май Шуман произнася своята декларация, която поставя началото на обединена, мирна и просперираща Европа. В нея става е поставен акцент върху икономическото развитие на Европа, базиращо се на сътрудничество между Франция и Германия. Ако днес аз искам да декларирам нещо пред Европа и света, то непременно ще включва икономическото развитие на европейските държави, защото без развита икономика, не може да имаме висок жизнен стандарт. Няма да има и условия за развитие на науката, културата, изкуството и всичко останало в областта на материалното и духовното. Но не това би била основната моя мисъл и водещият мотив на изказването ми. Прекалено материалистичен стана светът, в частност и Европа. Икономиката все повече се автоматизира, а иновациите подпомагат нейния растеж. За мен има три важни неща, които са извън компетентностите на икономистите, експертите и политиците.

Първото нещо, над което трябва да се работи, е постигането на равноправност между държавите членки на ЕС. Мечтая за цивилизация, в която няма да има „малки и големи”, „бедни и богати”, „влиятелни и незначителни”. Различията в стандарта на живот и влиянието са нещо незаобиколимо и това е изконна истина, която стои в основата на предприемчивостта, фантазията, волята и трудолюбието, на новаторството и прогресивната мисъл. Но всички млади хора, а и не само младите в Европа, трябва да получат един равен старт в живота. Когато получим тази първоначална подкрепа, ние ще имаме избор да полетим на крилете на мечтите си или... да останем там, където сме, в „малкия си пространствен модул” – въпрос на избор. Но на ИЗБОР. Не на принуда.

Втората ми мечта е да издигнем на първо място Духовността. Тази духовност, която съществува във всяка една национална държава, но и която обогатява Европа със своята идентичност. Тази духовност, благодарение на която ние сме оцелели като личности, запазили сме езика и културата си, но и която е съхранила Европа като „Сърцето на цивилизацията”. Духовността е тази, която ще ни събира, чрез която ще се разбираме по-добре и чрез която ще се научим да ценим и уважаваме различията. В различията е магията и надеждата за бъдещето. Но различия, които ни събират и обогатяват. Които дават нови идеи и ни зареждат със сили да продължим ЗАЕДНО напред пътя към изграждането на Нова Европа – Европа на щастието, младостта и красотата!

Да, това е накратко казано: „Европа на Щастието”!

И да, Шуман говори за икономически просперитет чрез взаимни усилия и разбирателство. Но той говори и за „световния мир”. Според мен все още тази негова мечта не е постигната. Това е и третата моя мечта, а тя е и пряко свързана с първите две – материална основа, на която да се развива ценностната система, а мирът е част от ценностната система на човечеството. Мирът изисква единство в различията. Изисква информираност, диалог, дипломация. Да, политиците казват, че „има вечни интереси, но не и вечни приятели...” Обаче хората казват друго: ако не си човек, нищо друго не си! Именно защото представата за политика на управляващите среди и тази на управляваните народи се разминава, именно затова все още има и войни по света. Затова смятам, че върху младите хора пада великата отговорност да „напишат” нова дефиниция за МИР, нова програма за ПОЛИТИКА, нов МОРАЛЕН КОДЕКС за Европа и света...

Сега ли?

Сега е време да научим уроците си за утре, да напишем домашните си, а после да поговорим по Вайбър с приятелите си от Италия, Франция, Германия, Русия, Румъния, Македония, Турция... Защото всички ние знаем, че образованието е задължително условие за осъществяване на мечтите ни.

А утре?

Утре ще „полетим” не на самолет или на вълшебен килимче, а на крилете на еволюцията, която ще ни отведе отново към „върха на корена”, там, където се ражда ЧОВЕКЪТ!

Автор: Ивана Иванова Георгиева